

آیات ((اقامه صلوه))
در قرآن

تدوین و گردآوری:
دکتر علی مشکینی

- سرشناسه : مشکینی، علی، ۱۳۴۵ -
 عنوان و نام پدیدآور : آیات « اقامه صلوه » در قرآن / تدوین و گردآوری: علی مشکینی.
 مشخصات نشر : تبریز: الوین، ۱۳۹۵.
 مشخصات ظاهری : ۸۰ ص؛ ۱۷×۱۱ س.م.
 شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۷۷-۸۶-۸
 وضعیت فهرست نویسی : فیبا
 موضوع : قرآن -- بررسی و شناخت
 موضوع : Qur'an -- Surveys
 نوع : آقامه نماز
 موضوع : Actions and defenses
 نوع : نماز -- جنبه های قرآنی
 موضوع : Salat -- Qur'anic teaching
 رده بندی کده : ۱۷۱۹۶۳۶/م/۱۸۶ BP
 رده بندی دهی : ۲۹۷/۲۵۲
 شماره کتابشناسی می : ۴۴.۳۳.۸

این کتاب را می توانید با تخفیف از سایت www.ElvinPub.com به آدرس خرید نمایید.

نام کتاب: آیات اقامه صلوه در قرآن

تدوین و گردآوری: دکتر علی مشکینی

ناشر: انتشارات الوین

چاپ: سبز صحافی

شمارگان: ۵۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۵

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۷۷-۸۶-۸

مراکز پخش: تبریز - انتشارات پزشکی شروین - تلفن ۴۴ ۴۴ ۵۵۶ ۴۱۳ - فروش: ۹۳۰۱۱۴۲۰
 تبریز - خ گلگشت - روبروی دانشکده تغذیه - خیابان ایرانسل - موسسه پارس کی - ۰۳۱۱۰۱۶۰

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۵	فرق خواندن و پداستن نماز
۶	تفاسیر اقامه نماز
۱۲	بخش ۱
۴۶	بخش ۲
۶۵	بخش ۳
۸۵	منابع

مقدمه

۷۸ آیه از آیات قرآن به نوعی به نماز (صلوٰه) می پردازد که ۴۷ آیه از آنها در ارتباط با اقامه صلوٰه می باشد.

حرق خواندن و برپا داشتن نماز چیست؟

نماز خواندن نیست بلکه اقامه کردن است. لذا شما در هیچ آیه یا روایتی نمی بینید که بگویند: نماز بخوانید؛ بلکه همواره سخن از اقامه نماز است. و اقامه یعنی استوار ساختن و برپا نمودن. چون نماز ستون دین است و ستون را نمی توانند بلکه برپا می کنند. اما کجا برپا می کنند؟ نه در مسجد و نمازخانه بلکه در صحنه ی جان. تک تک اعمال و گفتار نماز معانی زرفی دارند که نشان نمازگزار باید آنها را در جان خود برپا دارد تا حقیقتاً بشود این نماز؛ در غیر این صورت فقط نمازخوان است نه اهل نماز. هر کدام از مقامات و واجبات نماز اسراری دارند که باید به حقیقت آنها رسید.

به پا داشتن نماز تنها به انجام واجبات فقهی که موجب تکلیف می شود، تحقق نمی یابد؛ بلکه زمانی نماز اقامه می شود که هدف از تشریع آنکه نهی از فحشا و منکر و یاد خدا است، به دست آید. «خواندن نماز» معادل با کلمه قرائت در عربی است و از آن جهت که یک قسمت از نماز عبارت از: خواندن و تلفظ کردن حمد و سوره و اذکار است، روی این جهت کسی که این اعمال را انجام دهد و این الفاظ را بر زبان جاری کند می گویند نماز را خواند. اما در قرآن و

روایات همه جا سخن از «اقامه» است که معادل فارسی آن «برپا داشتن» می باشد. مثلاً وقتی بنا ستونی را بالا می برد می گویند «اقامه» یعنی آن را بر پا داشت و همانگونه که در تفسیر تسنیم دانشمند بزرگوار آیت الله جوادی آملی، ج ۲، ص ۱۶۵ آمده است «اقامه نماز» غیر از خواندن آن است.

بی «بقا نماز» چند تفسیر ارائه کرده‌اند:

۱. «طوبی» این است که تنها خودتان نماز خوان نباشید؛ بلکه چنان کنید که آیین باز در جامعه انسانی برپا شود و مردم با عشق و علاقه، به آن درآیند.

۲. به گفته بعضی فسران، تعبیر «اقامه نماز» به جای «خواندن» یا «بر پا داشتن نماز»، بیانگر اینست که نماز شما تنها یک سری از وردها اذکار و حرکات نیست، بلکه باید آن را به طور کامل بپا دارید؛ آن گونه که آثار نماز در چهره و زندگی شما دیده شود؛ تنها لقلقه زبان و راست و خم شدن نباشد، بلکه روح نماز که همان تسلیم مطلق در برابر خدا در همه امور است - در زندگی شما جاری گردد و حضور دل و توجه قلبی به خدا - که روح نماز است - در نماز حاضر شود. (رک: آیه الله مکارم شیرازی و دیگران، تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۱۱۱، دارالکتب الاسلامیه؛ محمد محمدی اشتهااردی، نماز از دیدگاه قرآن و سرت)

۳. اقامه نماز آن است که با حدود و فرائض انجام شود.